

**ŁÓDZKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Łódź, 18.06.2025 r.

Nr akt: **DS.8361.116.2025**

DECYZJA DS.KPO.2.2025

Na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 10c w związku z art. 57 pkt 4 i art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 927 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi” i art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „kpa” po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego

**Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
nakłada na przedsiębiorcę**

.....
.....
W
ul. nr
...-....

karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie złotych: pięćset złotych ⁰⁰/100) z tytułu niepobrania opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, wbrew postanowieniom art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Uzasadnienie

W dniach od 5 do 8 maja 2025 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydanego przez Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej numer DS.8361.116.2025 z dnia 05.05.2025 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi, Delegatury w Sieradzu przeprowadzili kontrolę w sklepie spożywczym w przy nr, ...-.... należącym do przedsiębiorcy
..... w, ul. nr ...,
...-....

Kontrolę przeprowadzono na podstawie przepisów:

- art. 3 ust. 1 pkt 1, 2 h i 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t. j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”,
- art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
- art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L z 2019 r, Nr169 str.1),

w obecności - osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy.

W toku kontroli inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi, Delegatury w Sieradzu dokonując zakupu kontrolnego zapakowali produkty posiadające opakowania jednostkowe (makarony, ciastka, paluszki) w bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego tzw. „zrywki”. Z uwagi na fakt, iż torby te nie służyły do zapakowania towarów oferowanych luzem, ani ich użycie nie było wymagane ze względów higienicznych przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego powinien pobrać za nie opłatę recyklingową, czego nie uczynił.

Zgodnie z art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami nadzór nad przestrzeganiem przepisów art. 40a ww. ustawy sprawuje Inspekcja Handlowa.

..... - osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy w trakcie kontroli oświadczyła, że w sklepie nie była pobierana opłata recyklingowa w przypadku użycia bardzo lekkich toreb z tworzywa sztucznego tzw. „zrywek” w innych celach niż pakowanie towarów luzem lub ze względów higienicznych. Ponadto wyjaśniła, że brak pobierania opłaty oraz informacji w sklepie o takiej opłacie wynikał z jej niewiedzy oraz nieprzekazania informacji z zarządu spółdzielni o takim obowiązku.

Oświadczyła również, że opłata recyklingowa będzie w takich przypadkach pobierana od konsumentów.

Ustalenia kontroli zostały udokumentowane w protokole nr DS.8361.116.2025 podpisanym w dniu 08.05.2025 r. przez - osobę upoważnioną do reprezentowania przedsiębiorcy w ul. nr,, która nie zgłosiła uwag i zastrzeżeń do sporządzonego protokołu kontroli.

W związku z naruszeniem przepisów art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w dniu 30.05.2025 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wszczął postępowanie administracyjne w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na kontrolowanego przedsiębiorcę w ul. nr,-....., zwanej dalej „stroną”.

Pismem DS.8361.116.2025 z dnia 30.05.2025 r. strona została poinformowana o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego zostało odebrane przez stronę w dniu 03.06.2025 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej w postępowaniu administracyjnym praw do zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził:

Ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi określa między innymi wymagania jakim powinny odpowiadać opakowania wprowadzane do obrotu, zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej i opłaty recyklingowej. Zgodnie z *art. 5 ww. ustawy* - przepisy ustawy stosuje się do wszystkich opakowań, niezależnie od zastosowanego do ich wykonania materiału, oraz do powstałych z nich odpadów opakowaniowych.

Inspekcja Handlowa sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przepisów *ww. ustawy* w zakresie między innymi pobierania opłaty recyklingowej (*art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*).

Art. 8 pkt 15a ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi definiuje torby na zakupy z tworzywa sztucznego jako torby na zakupy, z uchwyty lub bez uchwytów, wykonane z tworzywa sztucznego, które są oferowane w jednostkach handlu detalicznego lub hurtowego, do których zalicza się:

- a) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów,
- b) bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności,
- c) pozostałe torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału równej 50 mikrometrów i większej.

W myśl *art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego. Natomiast w *art. 40a ust. 2* wykazano, że opłaty recyklingowej nie pobiera się od nabywającego bardzo lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

Przepis *art. 56 ust. 1 pkt 10c, ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* stanowi, że administracyjnej karze pieniężnej zwanej dalej "karą pieniężną", podlega ten, kto wbrew przepisowi *art. 40a ust. 1 ww. ustawy* nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego

W *art. 57 pkt. 4 ww. ustawy* ustawodawca określił wysokość tej kary jako przedział od 500 zł do 20 000 zł. Karę tę wymierza w drodze decyzji administracyjnej, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej (*art. 58 ust. 2 tej ustawy*).

W niniejszej sprawie organem właściwym do wymierzenia kary pieniężnej jest Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.

Analizując zgromadzony materiał Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że strona była odpowiedzialna za pobieranie opłaty recyklingowej od nabywających

bardzo lekkie torby z tworzywa sztucznego, którzy wykorzystują je do innych celów niż pakowanie żywności luzem lub w przypadku, gdy torba nie jest konieczna ze względów higienicznych. Waga powyższego naruszenia niewątpliwie jest poważna.

Biorąc pod uwagę ustalenia kontroli oraz obowiązujące przepisy Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, iż strona nie zrealizowała ciążącego na niej obowiązku ustawowego nakazującego **przedsiębiorcy prowadzącemu jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, pobieranie opłat recyklingowych od nabywających torby na zakupy z tworzywa sztucznego.**

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w zakresie możliwości zastosowania *art. 189f § 1 kpa*. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- pkt 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- pkt 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Obydwie przesłanki wymienione w pkt 1) *art. 189f § 1 kpa* powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednej z powyższych przesłanek jest niewystarczające.

Organ wziął pod uwagę, iż strona podjęła działania umieszczając w sklepie informację dotyczącą pobierania opłaty za tzw. „zrywki” w określonych przypadkach oraz, że zobowiązała się do pobierania opłaty recyklingowej, w związku z tym przesłanka zaprzestania naruszenia prawa została spełniona.

Mimo tego, że strona zaprzestała naruszania prawa, to nie można w danej sprawie uznać wagi naruszenia za znikomą. O znikomości wagi naruszenia mówić można w sytuacji, gdy naruszenie wywołało jednostkowe i nieznacznie negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych (A. Cebera, J.G. Firlus, *Komentarz do art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego*, [w:] red. H. Knysia-Sudyka, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz.*, Warszawa 2019). Brak przestrzegania przez przedsiębiorcę przepisów *art. 40 a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* może prowadzić do niekontrolowanego wykorzystywania opakowań z tworzywa sztucznego, co zwiększa stopień szkodliwości dla środowiska.

Zatem oceniając zgromadzony w sprawie materiał Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że nie ma podstaw, aby niepobieranie opłaty recyklingowej od bardzo lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego używanych do zapakowania produktów posiadających już opakowania jednostkowe uznać za znikome naruszenie prawa.

Dlatego mimo podjęcia działań przez stronę organ nie może odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie przesłanek umocowujących organ administracji publicznej do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

Nie zachodzą również przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f §1 pkt 2 kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana w inny sposób określony w przepisach prawa. Strona prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, również nie podniosła żadnej z powyższych okoliczności.

Dodatkowo Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w zakresie możliwości zastosowania art. 189 f § 2 kpa. Przepis ten wskazuje, że w przypadkach innych niż wymienione w art. 189 f § 1 kpa, jeżeli pozwoli na to spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej w drodze postanowienia może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

„Zaprzestanie naruszenia prawa” o czym mowa w art. 189 f § 1 pkt 1 kpa nie jest tożsame z „usunięciem naruszenia prawa” - art. 189 f § 2 kpa (por. *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska rok 2021*). Usunięcie naruszenia prawa to usunięcie skutków naruszenia. W przedmiotowej sprawie nie jest możliwe wyeliminowanie skutków naruszenia prawa, ponieważ opłata recyklingowa nie była pobierana i nie jest możliwe wyeliminowanie skutków tego faktu.

Ponadto warunek określony w art. 189 f § 2 kpa nie może być w rozpatrywanej sprawie spełniony, gdyż kara przewidziana w *ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* pełni funkcję represyjną, a przede wszystkim prewencyjną. Zasadne jest zatem zastosowanie kary pieniężnej, która powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby obowiązek przestrzegania prawa był spełniony. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną. Powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej rozstrzygając w sprawie wziął pod uwagę poniższe przesłanki wymienione w art. 189d kpa, tj.:

1. Wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia:

Okoliczności naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązku nałożonego na nią w art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przez to, że prowadząc jednostkę handlu detalicznego nie pobrała opłaty recyklingowej od nabywającego bardzo lekkie torby z tworzywa sztucznego wykorzystane do zapakowania produktów spożywczych w opakowaniach jednostkowych,

niesprzedawanych luzem lub na wagę. Konsument nie powinien otrzymać takiej torby „za darmo”, gdyż jest ona przeznaczona do pakowania produktów luzem lub gdy jest to konieczne ze względów higienicznych. Nadużywanie takich toreb do innych celów ma negatywny wpływ na środowisko.

Powyższe sprawia, że waga naruszenia jest poważna.

2. Częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszenia zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara:

Organ kontroli nie stwierdził jak dotąd wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* ani innych przepisów z tego zakresu.

3. Uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe:

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie prowadził wobec *strony* postępowania administracyjnego z tytułu naruszenia przepisów *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*.

4. Stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa:

Strona oświadczyła, że nie była świadoma ciężącego na niej obowiązku wynikającego z *art. 40 a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*. Jednak to strona jest odpowiedzialna za powstanie naruszenia.

Za dzień naruszenia obowiązku przyjęto dzień rozpoczęcia kontroli, tj. 05.05.2025 r., w którym stwierdzono naruszenie.

5. Działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa:

Strona w toku czynności kontrolnych w dniu 05.05.2025 r. podjęła niezwłocznie dobrowolne działania naprawcze. W sklepie została uwidoczniona informacja dotycząca pobierania opłaty za bardzo lekkie torby (tzw. „zrywki”), w przypadku wykorzystania ich do pakowania towarów w opakowaniach jednostkowych. Ponadto strona oświadczyła, że opłata recyklingowa będzie pobierana.

6. Wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła:

Z oświadczenia złożonego w trakcie kontroli wynika, że strona nie osiągnęła korzyści ani nie poniosła żadnych strat z powodu stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowości.

7. W przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana:

Przesłanka nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie, ponieważ strona nie jest osobą fizyczną.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględniając powyższe ustalenia podkreśla, że strona nie spełniła wymogu określonego w *art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*. W takim przypadku organ na przedsiębiorcę, który nie dopełnił wymaganego przepisami obowiązku **nakłada, w drodze decyzji, karę pieniężną od 500 zł do wysokości 20 000 zł.**

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa, stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia uznał,

iż administracyjna kara pieniężna w niższym przedziale przewidzianej ustawowo wysokości będzie w niniejszej sprawie wystarczająca i skłoni stronę do przestrzegania obowiązku wynikającego z *art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* w przyszłości. Na niski wymiar kary ma wpływ fakt, iż strona dotychczas nie była karana za niepobieranie opłat recyklingowych od nabywających bardzo lekkie torby z tworzywa sztucznego, którzy wykorzystywali je do innych celów niż pakowanie żywności luzem. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął również pod uwagę fakt, iż strona podjęła natychmiastowe działania by uniknąć podobnego uchybienia w przyszłości.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne i prawne dokonane w toku postępowania, a w szczególności o ustalenia odnoszące się do kryteriów wskazanych w *art. 189d kpa* oraz wynikające z treści *art. 56 ust. 1 pkt 10c ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* stanowiącego, że jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w *art. 40a ust. 1 ww. ustawy* Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w myśl *art. 58 ust. 2 ww. ustawy* nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną w przedziale od 500 zł do 20.000 (*art. 57 pkt 4 ww. ustawy*), a także mając na uwadze, że kary za naruszenie przepisów ustawy muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji i nałożył na przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości **500,00 zł** (słownie złotych: pięćset złotych ⁰⁰/₁₀₀). Organ uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń.

Pouczenie

1. Zgodnie z *art. 127 § 1 i 2* oraz *art. 129 § 1 i 2 kpa* stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie (00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1). Odwołanie należy wnieść za pośrednictwem Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (90 - 730 Łódź, ul. Gdańska 38) w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia [*art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t. j. Dz. U. z 2024 poz.312 ze zm.)*].
2. Zgodnie z *art. 63 § 1 kpa* odwołanie należy wnieść na piśmie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu. Odwołanie utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym (ePUAP) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu (email) pozostawia się bez rozpoznania.
3. Zgodnie z *art. 127a § 1 kpa* przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (*art. 127a § 2 kpa*).
4. Na podstawie *art. 58 ust. 5 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* w sprawach dotyczących kar pieniężnych stosuje się odpowiednio

przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 ze zm.) zwanej dalej *Ordynacją podatkową*, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują m.in. wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej.

5. Na podstawie art. 58 ust. 4 i ust. 5 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi należności z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa, art. 47 § 1 *Ordynacji podatkowej* - Strona zobowiązana jest uiścić karę pieniężną w wysokości **500,00 zł** (słownie złotych: pięćset złotych^{00/100}) na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi, ul. Gdańska 38, 90-730 Łódź nr 91101013710007652231000000 w NBP O. Okręgowy, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna.
6. Do należności pieniężnej ustalonej niniejszą decyzją nie uiszczoną w terminie stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji - art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (t. j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229).

Łódzki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
w Łodzi
Agnieszka Hermel

.....

(imię i nazwisko, stanowisko służbowe, podpis)

Otrzymują:

1.

w

ul. nr

...-.....

2. a/a

